

Szakvélemény Bors István: Égberagadás c. művéről

A terv M=1:10. M=1:1-ben 270 cm magas, 170 cm széles

Lépcsőzetes korong alakú gránittalapzaton álló, légiiesen karcsú, aranyozott patinájú szoborplasztika. A megbékült féjdalom méltóságteljes mementójaként emelkedik az égbe. A letisztult, ékszerszerűen mives forma sokértelmű gondolatot hordoz. Maga az "oszlop" a római kori légiók rúdön hordozott hadijelvényeire emlékeztet, az aquilára, így már önmagában is háborús vonatkozásokat ébreszt. A mű eszmei magja azonban a pogány kori magyar hiedelemvilágból ered. A szoborterv egy stilizált, felröppenő madarat ábrázol - szimmetrikus szárnyainak ivelése a tulipánt is asszociálja. A madár - szive helyén medailonba foglalt formában - az elhalálozott lelkét ragadja az égbe, ez esetben a szimbolikus életfa motívumot, amely a honfoglaláskori tarsolylemezekről ismert. A szoborterv a művész egy korábbi, országos pályázaton diányertes sorozatának kiérlelt összefoglalása. A múlt tragédiájáról mértéktartó visszafogottsággal, jelképszerű tömörséggel szól. A pályázatra benyújtott makett mérete más véleményekkel ellentétben alkalmas arra, hogy átfogó képet szerezzünk a műről. Arányainak harmóniája, felületeinek kimunkáltsága és plasztikai tagoltsága szemléletesen tükrözi az eredeti elképzelést, így fölösleges elvárás a szoborterv felnagyítása. Megvalósulása esetén Bors István művével Kaposvár város egy európai kultúrkörökét átívelő, de sajátosan magyar, idő és térbeli határokat átfogó szép művel gazdagodna.

Géger Melinda
művészettörténész
Somogy Megyei Múzeum

Kaposvár, 1992. április 22.

Kelölt a Kaposvár Polgármesteri Hivatal felhívása
6